

Ὡς εἶν ἀγγέλλειν τάχιστα πρὸς ἄσους ἔχουν νοῦ νοήμονες πῶς εἰμεθα, κ' ἔν γούνασι προσκλιμεθα Γούναρη Πατρινοῦ.

Εἶθε κ' ἄλλοι σάν και τοῦτον τὸν Προῦπολοισμὸν νὰ κινεῖν τὸν θαυμασμὸν.

Εἶθε κ' ἄλλους σάν και τοῦτον νὰ μᾶς φέρονε συνεχεῖς και νὰ ζήσομεν ἡμέρας Ζαχαρένιας ἐποχῆς.

Εἶθε ν' ἀνοίξῃ μπρὸς μας μιὰ Ζαχαρένια στρατά κ' ἔλοι γιὰ πασοατέμπο νὰ τρώμε Ζαχαράτα.

Ζαχαρεὶν νὰ γίνῃ κ' ἡ νέα Ρωμηοσύνη, πούναι κολουθίενα.

Παντοῦ Ζαχαροθήκαις και Ζαχαρένιας τίκαις, ἔλο και Ζαχαρένια.

Ὁ καθεὶς νὰ κελαιδῇ Ζάχαρης καλὴ μιρία, σάν βαπτίζεται παιδί νὰ τὸ θγάξουν Ζαχαρία.

Ἀπὸ Ζάχαρη νὰ γίνουν και στρατεῦματα και στόλοι και νὰ Ζαχαριόουν ἔλοι ὅστις Ἀρχῆς τὸ περιβόλι.

Ζάχαρη νὰ τρῶν κ' ἐκείνοι, ποὺ φωνάζουν πῶς πεινᾶνε, και μὲ λόγους Ζαχαράτους ἢ καλὰς αὐτοῦ τοῦ κράτους ἔρημος Ζαχάρα νάναι.

Εἶθε νάβγουν εὐεργεταὶ και ὁ Ἀνατολὴ και Δύσι σάν κ' ἐκείνον τὸν Ζαχάρωφ, ποὺ τῶρα θ' ἀνδρῶσῃ Προσεβίων Ἰδρύματα μὲ δικά του χρήματα.

Γιὰ βροχὴ και γιὰ χαλάς Ζάχαρης νὰ πέφτουν σῶθλοι, και βουὰ καθὸς τὴν Ὀττην ἀπὸ Ζάχαρη νὰ ἐλέησῃ, και νὰ πάθουν τέλος ἔλοι Ζαχαροδὴ διαθήτην.

Και καθένας Ζαχαρένος νὰ χαιδεῖ τὰντάρὰ του και τῆς Ζάχαρης τὸ κράτος ν' ἀνυμνῇ στοῦ Ζαχαράτου.

Κάθοδος πολλῶν Σιμουναίων εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀθηναίων.

Τὰ παιδιὰ τῆς Ἰωνίας ἀπεφάσισαν κ' ἐκείνα μὲ φιλάτους Νεοτούρκους νὰ μᾶς ἔλθουν σ' τὴν Ἀθήνα. Σηκωθῆτε σηκωθῆτε μὲ λαχάρα σ' τὴν ψυχὴ μιὰ πάνδημος νὰ γίνῃ και μεγάλ' ὑποδοχὴ.

Σηκωθῆτε Συντεχνιαὶ, Σύλλογοι και Σωματεία, Ἄημ, Κόσμο, Πολιτεία.

Καλῶς νάλθουν, καλῶς νάλθουν... κ' ἐγὼ λύραν θ' ἀνακρούσω, σπεύθετε και μὴν ἀργεῖτε, φάλλετε τοὺς Νεοτούρκους, τοὺς Σιμουναίους, τὸν Μανόσο, ποὺ τῆς ἐκδρομῆς ἤγεται.

Καλῶς νάλθουν κ' οἱ Τούρκοι σ' τὸν Γκχαοῦρηδων τὴν Μένκα και σ' τὸν Ροῦμ τὴν Μεδνα, κ' εὐλαθῶς νὰ προσκυνήσουν τὴν Παλλάδα τὴν γυναίκα, τοῦ Διὸς τῆν Ἀθῆνα.

Καλῶς νάλθουν κ' οἱ Τούρκοι νὰ σκορπίσουν νέφη μαῦρα, μὰ κ' Ἐβραῖοι μερικὸι καλῶς νάλθουν ἀπὸ ἐκεῖ, νὰ τοὺς πάμε και σ' ἐκείνη τὴν Γκχαοῦρηδων τὴν Χάδρα.

Φερέτε τοὺς ἐπου δόξαις σελαγίζου σ' τὸν αἰῶνα, δείγματα θερμῆς ἀγάπης δεῖξετέ τοὺς περισσά, κ' ἀνεβάστε τοὺς Τούρκους σ' τὸν ἀήγρω Παρθενῶνα, ποῦχε γίνεαι και δίκος των, νὰ φωνάζουν: τοῦκ γιασα.

Μὲ τὸνο κ' ὁ Ρωμηὸς θοηνεὶ τοῦ Δεληγεωρῆ τὴν θανή.

Κλάψετε οἱς, ποὺ ἔχετε τὶ δύσκολα, εἰ σπάνια σκορπῶνται σ' αὐτὴ τῆ γῆ δῶρα ψυχῆς οὐράνια. Κλάψετε οἱς, ποὺ ἔχετε ποῖα χάρηκε νεότης, ποῖα χάρις σαβανώθηκε, ποῖα παιδικὴ σεμνότης.

Κλάψετε οἱς, ποὺ ἔχετε γιὰ ποῦ σὰς κλαίτε φίλο, κ' ἄς κόψῃ ἡ Μούσα θλιθερὴ μυρτίδας και δάφνης φύλλο, κ' ὁ τάφος του, ποὺ μέσα του γλυκερὰ γροικεῖται ρίμα, νάναι γιὰ σὰς τοὺς διαλεκτοὺς ψυχῆς πανώρηας μνημα.

Και καρπῶσαι ποιηταίς, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εὐλόγητος ἡμένοιος Ἀλέκοι Σανθοπούλου, πούναι γιὰ τὸς περιφημοὺς ὅστις Πόλις τὸ Φανάρι, μαζὶ μὲ τὴν Ἀγγελικὴν τοῦ Γιάννη Καλφοπούλου, κοριταὶ χαριτόβουτον και κοριτωῶν καμφορι. Ὁ δὲ τῆς νύμφης ἀδελφὸς, Ἀλέξανδρος κ' ἐκείνος, τὸ ζεῖγος εὐσεφάνωσε, μ' ἦτον ὁ γάμος φίνος.

Θὰ καίηθ Φάουσι αἰθρον εἰς τὸ Βασιλικὸν ἐκείνο τὸ Μελοδράμα τὸ Πανελληνικόν, και θὰ προστρέξουν βέβαια φιλόμουσοι πολλοί... θὰ καίηθ δὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Μεφιστοφελῆ ὁ Καραβίας, φλογερὸς τῆς τέχνης θασιώτης, ἔξ' Ἐοσπείρας ἀρηθρεῖς βαθύφωνος ἐν πρώτοις.

Ἐἴηθ τοῦ Μακροδῆ και Γιάννης Κωζαδίνος ζευγάρωσαν σ' τὴν Πόλι τὰ μάλα χαρμῶσους, κ' ὁ Φασουλῆς ἐνθέρωμας κάθε καλὸ και χάρη εὐχρήθη και σὲ τοῦτο τὸ ζηλευτὸ ζευγάρι.